

יום חמישי ד' באידר תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מיל': 07-5709307 פקס: n101@okmail.co.il נימול: 03-5709307

קידושין - ס"ב

1. מה כוונת הפסוק חרב ונأكلו?
מלח גס, לחם שעורים קשה, ובצלים שהם קשים לגוף יותר מחרבות.
2. אלו פסוקים נוספים ייש לבאר לפי דעתות החולקים האם מכל לאו אתה שומע הן?
א. לר' מאיר - 'אם לא שככ איש אותך... ואם לא שטויות טומאה תחת אישך הנקי' - לר' מאיר, כתיב بلا 'י' גם כדי לرمץ 'חנק' כדי לכפול.
ב. לר' חנינא ב"ג - הטעם שנכתב לשון הנקי, כדי שלא נחשוב שאם שככ איש אותה היה איסור בעלמא.
ג. לר' חנינא בן גמליאל - 'הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר, ואם לא יתחטא וגנו' - כדי שלא נחשוב שמצוות הזאה בשלישי ושביעי, אך בדיעבד די באחד מהם.
ד. לדעת שנייהם - מודיע נזכר שוב' זהה הטהור על העטמא ביום השלישי וביום השביעי - כדי שלא נחשוב שדווקא אם זהה שני ושישי לא נתהר, אך אם עשה שלישי ושביעי יטהר כיון מרובה ימי טהרה.
ה. לדעת שנייהם - וחטאו ביום השביעי - כדי שלענין תרומה מספיק הזאת אחת [ווקק לקדשים שתים].
3. משנה - אלו דיןיהם הובאו בעניין מקדש וכילה שטעה, ובתנאי על דבר שלא בא לעולם?
א. המקדש אשה, ואמר כסבור הינו שחייב הנטה והרי היא לוויה, או הפוך, עניה והרי היא עשרה, או הפוך - הרי זו מקודשת, מפני שלא הטעתו.
ב. האומר לאשה הרוי את מקודשת לו לאחר שאתגניר או לאחר שתתגניר, לאחר שאשתחרר או לאחר שתשתחרר, לאחר שימות בעליך או לאחר שתמותה אחותך, לאחר שיחולץ לך יבמיך - אינה מקודשת, כיון שכעתה אינה ראוייה לו ונמצא שקדוש דבר שלא בא לעולם.
ג. וכן האומר לחבירו אם ילדה אשתק נקבה הרוי זו מקודשת לו - אינה מקודשת.
4. שניינו: אין תרומותין מן התלוש על המחויבר, ואם תרם - אין תרומותתו תרומה.
ביצה הדין אם אמר פירות ערוגה זו מחוברים יהיו תרומה על פירות ערוגה זו תלושים לכשייטלו, ונתלשו?
ר' יוחנן - כל שבידו, איןנו כמחוסר מעשה.
5. мало מקומות הקשו על יסוד זה של ר' יוחנן?
א. ממשנתנו - לאחר שאתגניר אינה מקודשת והרי זה בידו וא"כ איןנו מחוסר מעשה.
ותירצטו - אף גור אין זה בידו, כיון שני שמי אמר שייהו שלשה ישראלים שייזדקקו לו.
ב. לדברך הנוטן פרוטה לשפחתו, ואמר הרוי את מקודשת לו לאחר שאשתחרר, האם יחולו הקידושין מושום שבידו לשחררה?
ותירצטו - השפחה הייתה כבבמה, ועכשו שנשתחררה יש לה דעת אחרת, ואין לך "מחוסר מעשה" גדול מזה.
ג. ר' אושעיא פסק: הנוטן פרוטה לאשתו, ואמר לה הרוי את מקודשת לו לאחר שאגרשך - אינה מקודשת.
הams לפי ר' יוחנן יחולו הגירושין כיון שבידו לגרשה,
ותירצטו - בידו לגרשה, אבל און בידו לקדשה ונחשב מחוסר מעשה.
ד. רב אושעיא נסתפק: הנוטן שתי פרוטות לאשה, באחת אמר לה התקדשי לי היום, ובאחת אמר לה התקדשי לי לאחר שאגרשך,
ונפשוט מר' יוחנן שלא חלו קידושין השניים כיון שאיןו בידו?
ותירצטו - יתכן שמתוך שיכול לקדשה בפרוטה עכשו יכול לקדשה גם לאחר כן.
6. אין תרומותין מן התלוש על המחויבר, ואם תרם - אפילו בדיעבד אין תרומותתו תרומה, כיצד דין אם אמר לכשייטלו ונתלשו?
א. תנא קמא - דבריו קיימים. [ומוכחה מכאן בר' יוחנן שדבר שבידו אינו נחسب מחוסר מעשה].
ב. יותר על כן א"ר אליעזר בן יעקב - אפילו אמר תולשין יהיו תרומה על המחויבת, [או הפוך] לכשייבאו שליש ויתלשו, והביאו שליש ונתלשו - דבריו קיימים. ואע"פ שבשעת אמרתו עדין אינו בידו להפריש כיון שלא הביא שליש - כיון שסביר שאפשר לקרוא שם אף לדבר שלא בא לעולם. המשך-

7.

מה נחלקו אמוראים בדברי ר' אליעזר בן יעקב?

א. לשון א' - אם אמר את דין דזוקא בשחת שהיא כבר רואיה לבהמה, או גם באגם שם עדין רכים.

[אגם לשון גידול מועט - 'הלווף כאגמון ורשו'].

ב. לשון ב' - אם אמר את דין דזוקא בשחת שאין צריך להשקותה, או גם בשחת של בית השלחין צריך להשקותו.

8.

האומר לחבדו אם ילדה אשתר נקבה, מקודשת לי הנולדת - לא אמר כלום, באיזה אופן העמיד זאת רבינו?

דזוקא כשהיא אשתו מעוברת, אבל אשתו מעוברת - דבריו קיימים, כיוון שכבר נמצאת קצת בעולם.

[לשלון א' דלעיל - תלוי בחולקים אם רבינו חנינא מצריך הוכר עוברה. לשון ב' דלעיל - לכ"ע מצריך הוכר עוברה].